

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 4 grudnia 2024 r.

Poz. 8236

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.926.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 listopada 2024 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VIII/57/24 Rady Powiatu Pszczyńskiego z dnia 30 października 2024 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XV/163/20 Rady Powiatu Pszczyńskiego z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie ustanowienia Nagród Starosty Pszczyńskiego dla zawodników, trenerów i innych osób osiągających wysokie wyniki sportowe oraz zasad i trybu ich przyznawania, w całości, jako sprzecznej z art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488), dalej jako: „ustawa”, w związku z art. 38 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej jako „k.p.a.”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 października 2024 r. Rada Powiatu Pszczyńskiego podjęła uchwałę Nr VIII/57/24 w sprawie zmiany Uchwały Nr XV/163/20 Rady Powiatu Pszczyńskiego z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie ustanowienia Nagród Starosty Pszczyńskiego dla zawodników, trenerów i innych osób osiągających wysokie wyniki sportowe oraz zasad i trybu ich przyznawania. Mocą § 1 uchwały Rada postanowiła *zmienić załącznik do Uchwały Nr XV/163/20 Rady Powiatu Pszczyńskiego z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie ustanowienia Nagród Starosty Pszczyńskiego dla zawodników, trenerów i innych osób osiągających wysokie wyniki sportowe oraz zasad i trybu ich przyznawania, poprzez nadanie brzmienia, jak w załączniku do niniejszej uchwały. Załącznik do uchwały stanowi REGULAMIN PRYZNAWANIA NAGRÓD STAROSTY PSZCZYŃSKIEGO DLA ZAWODNIKÓW, TRENERÓW I INNYCH OSÓB OSIĄGAJĄCYCH WYSOKIE WYNIKI SPORTOWE ORAZ ZASAD I TRYBU ICH PRYZNAWANIA*, dalej jako „Regulamin”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy.

Przedmiotowa uchwała została doręczona nadzoru w dniu 31 października 2024 roku.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż jest ona niezgodna z prawem.

Delegacja ustawowa do podjęcia przedmiotowej uchwały została zawarta w art. 31 ust. 3 ustawy, który stanowi, że: *organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy*. Natomiast w myśl art. 31 ust. 1 i 2 ustawy: *Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez*

jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek. Dalej, na mocy art. 35 ust. 5 i 6 ustawy: Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać wyróżnienia i nagrody pieniężne dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród pieniężnych, o których mowa w ust. 5, oraz rodzaje wyróżnień i wysokość nagród pieniężnych, biorąc pod uwagę znaczenie osiągnięć dla danej społeczności lokalnej.

Brzmienie cytowanych wyżej przepisów wskazuje, że uchwała w sprawie stypendiów, nagród oraz wyróżnień sportowych, która jest aktem prawa miejscowego, powinna zawierać w swej treści uregulowania w zakresie wszystkich elementów wskazanych w delegacji i jednocześnie nie może zawierać elementów poza tę delegacją wykraczających. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika bowiem, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości.

W analizowanym Regulaminie Rada podjęła próbę realizacji delegacji z art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy w zakresie ustanowionych nagród Starosty Pszczyńskiego dla zawodników, trenerów i innych osób osiągających wysokie wyniki sportowe.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że biorąc pod uwagę regulację ustawową z art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 35 ust. 5 ustawy, przyznanie nagród sportowych oraz ich pozbawienie ma cechy rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy administracyjnej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Przedmiotem postępowania administracyjnego jest konkretna sprawa, w której organ administracji jest władny, a jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Prawidłową formą prawną przyznania lub pozbawienia nagrody sportowej powinna być zatem decyzja administracyjna.

Artykuł 1 pkt 1 k.p.a. wprost wskazuje, iż przepisy tej ustawy normują postępowania przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych. Zgodnie zaś z art. 104 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Z powyższego wynika, iż jedyną właściwą formą zakończenia postępowania administracyjnego jest wydanie decyzji administracyjnej (por. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II SA/Lu 935/12, a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 listopada 2014 r. sygn. akt III SA/Gl 878/14, CBOSA).

Przez decyzję administracyjną należy rozumieć „jednostronne i władcze oświadczenie woli organu administracji publicznej w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, oparte na powszechnie obowiązujących przepisach prawa, skierowane do konkretnego, zewnętrznego adresata, rozstrzygające sprawę indywidualną tegoż adresata, podjęte w trybie przewidzianym przez Kodeks postępowania administracyjnego oraz posiadające formę i strukturę ustaloną przez prawo procesowe” (Komentarz do art. 104, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, dr Robert Kędziora, 2014 C.H. Beck).

W orzecznictwie przyjmuje się domniemanie załatwienia sprawy w drodze decyzji administracyjnej. Jak bowiem podniósł Naczelny Sąd Administracyjny w swym wyroku z dnia 31 sierpnia 1984 r. „w wypadku gdy uprawnienie strony nie powstaje bezpośrednio z mocy prawa, lecz w wyniku konkretyzacji normy prawnej, organ administracji państwowej – jeżeli nie jest przewidziana inna forma jego działań – obowiązany jest dokonać tej konkretyzacji w drodze decyzji administracyjnej” (por. wyrok NSA z 31.8.1984 r. sygn. akt SA/WR 430/84, OSPiKA 1986, Nr 9, poz. 176). Z kolei w postanowieniu NSA z dnia 23 stycznia 1998 r., sygn. akt II SA 1329/97, ONSA 1998, Nr 4, poz. 137), stwierdzono wyraźnie, iż „ze względu na zawartą w art. 104 k.p.a. zasadę załatwiania indywidualnych spraw administracyjnych przez wydanie decyzji, wyłączenie decyzyjnej formy załatwiania takich spraw musi być wyraźne; nie można go domniemywać”.

Podobne stanowisko zajęła doktryna twierdząc, iż „jeżeli istnieje wątpliwość co do formy załatwienia sprawy administracyjnej, należy przyjąć, że powinna być załatwiona w drodze decyzji administracyjnej, jednakże koniecznym warunkiem przyjęcia takiego domniemanie jest ustalenie, że istnieje sprawa

administracyjna i organ administracji publicznej jest właściwy do jej załatwienia” (A. Wróbel, w: Jaśkowska, Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, 2000 r, s. 569). Przepisy prawa materialnego mogą przewidywać formę załatwienia danej sprawy administracyjnej nie tylko w sposób bezpośredni, przez wyraźne wskazanie, iż w sprawie wydawana jest decyzja administracyjna albo że do rozpoznania sprawy stosuje się przepisy k.p.a., ale także w sposób pośredni, na przykład przez wyrażoną w formie czasownikowej kompetencję organu administracji publicznej do rozstrzygania sprawy, np. „nakłada obowiązek”, „przyznaje prawo” lub „tego prawa pozbawia” (tak NSA w uchwale Składu Pięciu Sędziów z dnia 15 listopada 1999 r., sygn. OPK 14/99, CBOSA).

Procedura w sprawie przyznania nagród sportowych składa się z trzech klasycznych faz postępowania administracyjnego. Rozpoczyna się ona złożeniem wniosku, następnie jego rozpoznaniem, a kończy się wydaniem stosownego rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie wydane w toku tej procedury ma charakter władczy i jednostronny. Wiąże ono organ administracji wydający decyzję o przyznaniu lub o odmowie przyznania nagrody z osobą fizyczną, do której jest kierowana decyzja – i która w konsekwencji tego związania staje się stroną postępowania administracyjnego. Tym samym czynność przyznania nagrody winna zostać zakończona decyzją administracyjną, która na zasadach ogólnych podlega zaskarżeniu.

Powyższe stanowisko jest zgodne z orzecznictwem sądowno-administracyjnym. Jak słusznie stwierdził WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 12 lipca 2022 r., sygn. III SA/Gl 1464/21, CBOSA: *Rozstrzygnięcie o przyznaniu lub o odmowie przyznania konkretnej osobie stypendium finansowanego ze środków publicznych na podstawie przepisów prawa miejscowego, powinno przybierać postać aktu administracyjnego mającego cechy decyzji administracyjnej ze wszystkimi konsekwencjami tego poglądu.* Pogląd ten został również zaaprobowany przez orzekający w ww. sprawie jako sąd II instancji Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 3 października 2023 r., sygn. II GSK 2039/22, CBOSA, dodatkowo wskazał na ugruntowaną linię orzeczniczą NSA w przedmiocie konieczności przyznawania stypendium sportowego w formie decyzji administracyjnej. Wskazane orzecznictwo dotyczy przyznania stypendiów sportowych, jednak z uwagi na to, że przyznanie zarówno stypendium jak i nagrody sportowej regulują te same przepisy, a różnica między stypendium a nagrodą sprowadza się do tego, że stypendium ma charakter okresowy, uznać należy, że stanowisko przedstawione przez Sąd dotyczy również nagród sportowych.

Reasumując, przyznanie nagrody sportowej, jak i pozbawienie tej nagrody, powinno nastąpić w drodze decyzji administracyjnej. Jest to bowiem rozstrzygnięcie o uprawnieniu adresata w jego indywidualnej sprawie. Decyzja powinna zostać wydana przez starostę. Zgodnie bowiem z art. 38 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym *w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości powiatu decyzje wydaje starosta, chyba że przepisy szczególne przewidują wydawanie decyzji przez zarząd powiatu.* Z uwagi na brak przepisów szczególnych, przyznających kompetencję do wydania decyzji w przedmiocie nagród sportowych zarządowi powiatu, organem właściwym jest starosta.

Tymczasem w analizowanym Regulaminie, w § 8 ust. 5 i 6 Rada postanowiła: *Z posiedzenia Komisji sporządzany jest protokół zawierający w szczególności rekomendowany wykaz osób proponowanych do nagrodzenia, przedstawiany do zatwierdzenia Zarządowi Powiatu Pszczyńskiego, który podejmuje decyzję o przyznaniu nagrody. Uchwałę Zarządu Powiatu przyznającą nagrody podaje się do publicznej wiadomości poprzez jej zamieszczenie na stronie internetowej www.bip.powiat.pszczyna.pl. Natomiast w § 9 postanowiono: Zarząd Powiatu Pszczyńskiego pozbawi kandydata nagrody w przypadku wystąpienia co najmniej jednej z przesłanek:*

- 1) zawodnik zostanie zdyskwalifikowany, a w konsekwencji wynik sportowy będący podstawą przyznania nagrody zostanie zawodnikowi odebrany;
- 2) wynik sportowy, za który została przyznana nagroda zostanie anulowany;
- 3) we wniosku o przyznanie nagrody zostaną podane nieprawdziwe dane.

Z powyższego wynika, że Rada przyznała kompetencję do rozstrzygania w przedmiocie przyznania oraz pozbawienia kandydata nagrody sportowej Zarządowi Powiatu, co stoi w sprzeczności z art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy w związku z art. 38 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 104 § 1 k.p.a. Powyższe naruszenie przesadza również o konieczności stwierdzenia nieważności uchwały w całości, bowiem sposób sformułowania § 9 Regulaminu nie pozwala na stwierdzenie jego nieważności, tylko w zakresie wskazania Zarządu, jako organu właściwego do pozbawienia nagrody, a stwierdzenie nieważności całego § 9 Regulaminu, które jest w tym przypadku konieczne, pozbawia Regulamin elementu obligatoryjnego z art. 31 ust. 3 ustawy, tj. szczegółowe zasady i tryb pozbawiania nagród sportowych dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki

sportowe oraz dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym.

W tym miejscu należy także zaznaczyć, że w zakresie realizacji delegacji z art. 35 ust. 6 ustawy, tj. przyznania nagród dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej (innych niż ustanowione na podstawie 31 ustawy), co w analizowanym Regulaminie nastąpiło w § 2 ust. 2 pkt 2 lit. a Regulaminu, Rada nie ma kompetencji do stanowienia w przedmiocie pozbawiania kandydata tej nagrody, bowiem art. 35 ust. 6 ustawy nie przewiduje takiej możliwości.

Niezależnie od powyższego uchwała zawiera również inne uchybienia.

Konsekwencją uznania, że rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznania nagrody sportowej jest decyzją administracyjną w rozumieniu art. 104 k.p.a., jest konieczność przestrzegania przez organ uchwałodawczy reżimu prawnego wyznaczonego przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w szczególności przepisów regulujących tok postępowania administracyjnego. Rada nie miała zatem kompetencji do przyjęcia:

- § 5 Regulaminu, w którym określono krąg podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o przyznanie nagrody – art. 28 k.p.a. reguluje w sposób wyczerpujący, kto jest uprawniony do złożenia wniosków w postępowaniu administracyjnym. Zgodnie z jego treścią stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Rada nie jest uprawniona do modyfikacji tego przepisu, tymczasem § 5 pkt 1, 4, 5 i 6 Regulaminu wykracza poza wskazany krąg;

- § 7 ust. 1 Regulaminu, w zakresie w jakim wskazano, że *w przypadku nadesłania wniosku pocztą decyduje data wpływu* – tymczasem zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 k.p.a. *termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;*

- § 7 ust. 2 Regulaminu: *Wniosek podlega rozpatrzeniu w terminie do 31 marca każdego roku. Wręczenie nagród przez Starostę ma charakter uroczysty.* – regulacja dotycząca wręczenia nagród wykracza poza szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród, do których uregulowania uprawniona jest Rada i dotyczy kwestii wykonania uchwały;

- § 7 ust. 3-5 Regulaminu, który dotyczy braków formalnych wniosku i pozostawienia go bez rozpatrzenia – kwestie dotyczące uzupełniania braków formalnych podania oraz pozostawienia podania bez rozpatrzenia reguluje art. 64 k.p.a. Ponadto wskazać należy, że złożenie wniosku po terminie nie może skutkować pozostawieniem go bez rozpatrzenia, lecz organ administracyjny zobowiązany jest w drodze postanowienia orzec o odmowie wszczęcia postępowania na podstawie art. 61a § 1 k.p.a., gdyż postępowanie nie może zostać wszczęte z uwagi na upływ terminu do złożenia wniosku o przyznanie nagrody. Podobnie wycofanie wniosku lub rezygnacja kandydata nie stanowi podstawy do pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, lecz organ powinien wydać decyzję o umorzeniu postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość na podstawie art. 105 ust. 1 k.p.a.;

- § 8 Regulaminu, w którym uregulowano powołanie Komisji do rozpatrzenia oraz oceny formalnej i merytorycznej złożonych wniosków - organem administracyjnym w niniejszym stanie prawnym jest jedynie starosta i tylko on może prowadzić stosowne postępowanie w sprawie, a nie komisja – której byt, sposób powołania i skład został określony w niniejszym regulaminie przez Radę. Ponadto przyznanie niniejszej komisji uprawnień do rozpatrywania złożonych wniosków oraz ich oceny formalnej i merytorycznej jest niezgodne z art. 104 k.p.a., gdyż tylko organ prowadzący postępowanie ma uprawnienie do dokonywania takiej analizy.

Zwrócić należy również uwagę na wzór wniosku określony w załączniku do Regulaminu. We wniosku Rada zażądała podania m.in. telefonu oraz adresu e-mail kandydata oraz wnioskodawcy. Zdaniem organu nadzoru żądanie ww. danych jest nadmierne oraz godzi w zasadę minimalizacji danych osobowych wyrażoną w art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), (Dz. U. UE. L z 2016 r. Nr 119 poz. 1 ze zm.), dalej jako „RODO”, zgodnie z którym *dane osobowe*

muszą być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane. W opinii organu nadzoru nie sposób uznać, aby podanie numeru telefonu oraz adresu e-mail kandydata oraz wnioskodawcy można było uznać za niezbędne do rozpatrzenia wniosku o przyznanie nagrody. Jednocześnie organ nadzoru wskazuje, że podanie danych kontaktowych do kontaktu może nastąpić na podstawie dobrowolnej zgody kandydata czy wnioskodawcy w celu ułatwienia kontaktu. Nie może być jednak warunkiem rozpatrzenia analizowanego wniosku o nagrodę. Tymczasem ze wzoru wniosku nie wynika, by podanie tych danych było fakultatywne i by stanowiło czynnik (ewentualnie) mogący przyspieszyć i usprawnić kontakt. W pozycji przeznaczonej do ich wpisania nie umieszczono bowiem żadnej adnotacji, z której wynikałoby, że ich podanie jest dobrowolne.

Dalej, we wzorze wniosku zawarto następującą klauzulę: *Wyrażam zgodę na złożenie wniosku o przyznanie Nagrody Starosty Pszczyńskiego za osiągnięcia w dziedzinie sportu dla mnie/mojego dziecka* oraz na przetwarzanie moich danych osobowych/danych osobowych mojego dziecka* przez administratora danych – Starosta Pszczyński z siedzibą w Starostwie Powiatowym w Pszczynie przy ul. 3 Maja 10, 43-200 Pszczyna. W celu przeprowadzenia procesu oceny ww. nagrody zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych – RODO).*

Jednocześnie wyrażam zgodę na upublicznienie mojego imienia, nazwiska i wizerunku/ imienia, nazwiska i wizerunku mojego dziecka w związku z przyznaniem ww. nagrody.*

W ocenie organu nadzoru brak uzasadnienia do stanowienia przez Radę w przedmiocie zgody wnioskodawcy na przetwarzanie danych osobowych. Należy bowiem zauważyć, że Rada nie jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w postępowaniu o przyznanie nagrody, tym samym wszelkie regulacje w tym zakresie należy uznać za przekroczenie zakresu delegacji ustawowej oraz przysługujących Radzie kompetencji. Zgodnie z art. 5 ust. 2 RODO administrator jest odpowiedzialny za przestrzeganie zasad przetwarzania danych osobowych (m. in. zgodności z prawem) i musi być w stanie wykazać ich przestrzeganie („rozliczalność”). Zatem wybór przesłanki przetwarzania danych osobowych z art. 6 RODO, a w przypadku ewentualnego przetwarzania danych na podstawie zgody osoby, której dane dotyczą, określenie warunków wrażeń tej zgody oraz jej formy, należy do administratora danych osobowych, którym w tym przypadku jest Starosta.

Rada nie ma również kompetencji do sformułowania „Klauzuli informacyjnej – obowiązek informacyjny RODO”, bowiem zgodnie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 13 RODO podanie informacji o przetwarzaniu danych osobowych należy do obowiązków administratora tych danych, zatem nie Rady.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. CBOSA).

Przepis art. 79 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stanowi, iż uchwała organu powiatu sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr VIII/57/24 Rady Powiatu Pszczyńskiego z dnia 30 października 2024 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XV/163/20 Rady Powiatu Pszczyńskiego z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie ustanowienia Nagród Starosty Pszczyńskiego dla zawodników, trenerów i innych osób osiągających wysokie wyniki sportowe oraz zasad i trybu ich przyznawania – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Elżbieta Żabicka-Łakomy